

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quod confessio debeat esse frequens, & quibus expediat confessionem
repetere, & quibus non. Ca. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

quam ante, verisimile non est illum aliquā consequutum esse gratiam: quinimo probabile est parum dignè illum propter culpā aliquam tantæ rei mysterium pertractasse.

Quòd confessio debeat esse frequens, & quibus expediat confessionem repetere, & quibus non. Ca. 22.

CPrima quoq; confessionis cōditio est, si frequens sit, & si sæpe ad hanc peragendam se homo coaptet, maximè sub præcipuas quasque festiuitates: & mox ubi tetrius aliquod vitium deprehenderit se commisisse. Nam quemadmodum in corporalibus omnibus morbis medici suadent obstandum principiis, ita quoq; in peccatis animæ, morbis ac vulneribus faciendum: quæ longè facilius abdicantur, deplorantur, & condonantur, si maturius adhibeatur contritionis, confessionis, & pœnitentiæ remedium, quam si serius. De cotidianis autē offensis cotidie confiteri summopere est laudandum. In confessio quidem est ecclesiæ auctoritatem non iubere nisi semel confiteri annuatim tempore videlicet celebritatis paschalis: verum qui hoc duntaxat obseruantes nullis vnquam confitentur temporibus alijs, vereor ne magis necessitate & humano metu aut pndore coacti confiteantur, quam ex diuino amore: atq; ita confessio ipsa aut nullius

DE TRIBVS PARTIBVS

nullius omnino aut certè exigui præcij est. Præterea quum pleriq; parū firma sint memoria: & multi etiā in vita sua varijs agitur tumultibus negociorum: atq; a deo multa identidem committant flagitia, huiusmodi necessaria omnino est frequens cōfessio, modo confiteri cupiant syncerè: nisi forte sua commissa fideli possint memoria retinere propter cotidianā vitæ suæ discussionē, aut nisi diligenter ea studeant literis cōmittere. Ad hæc quū vita ipsa omnibus sit incerta (videmus enim quomodo multi subito corripantur morbis, & nonnulli etiam imparati hinc rapiantur morte inexpectata) quum morbi plerunq; tam sint inclemētes ut laborantes non sinant nec sua malefacta in memoriam reuocare, nec de commissis dolere, nec syncerè confiteri, nec condignā pœnitētiā atq; satisfactionem subire: deniq; quum pœnitētia in egrotatione facta plerunq; magis ex mortis timore proficiscatur quam ex desiderio salutis, aut amore diuino, longe consultissimum fuerit sapius confiteri: & confessionem ipsam nunquam diutius differre, maximè dum quis crimini alicui se agnoscit obnoxium, quod certo aut probabiliter nouit esse mortale. Atqui non iniuria credi potest ideo dominum nostrum

strum

strum in nonnullos inexpectatæ mortis animaduertere vltione, quo vel sic efficacius vnumquemque admoneret prospicientiæ, & subeundæ, dum tempus & locus suppetit, poenitentia. Nam sicuti beatus scribit Augustinus. Ille qui tibi per patientiam promisit indulgentiam: non promisit tibi etiam prolixiorẽ vitam. Promisit enim Deus veniam pœnitenti, sed non promisit vsque in crastinum differenti. Sed hic iam quæri potest an expediens sit & laudabile, si quis vnum atq; idem peccatum confiteatur sæpius, idq; vel vni vel diuersis: sicuti reperiuntur nonnulli qui hac in re supra modum anxij & nunquã quieti nullũ faciunt cõfite di nec modũ nec finẽ. Hic sciendũ, quod ad eos attinet, qui eius sunt cõditionis, vt molesta quadam diuexentur reperendæ confessionis libidine, semper sibi persuadentes nunquam se rite esse confessos, repetitionem confessionis non esse suadendam, propterea quod qui hoc vitio laborant, fere per eiusmodi confessionem non curentur. Illud autem maxime his suadendum est, vt peritũ sibi deligãt cõfessariũ, & eidẽ vni ac soli adhereãt, totos sese ipsius consilio atq; arbitrio cũ humilitate cõmittẽtes: & expositis illi oib; suis vexationib; plene in ipsius fidant

Au. trac. in
Iohã. 33. d.
Idẽ ser. ad
fr. in her. 30

DE TRIBVS PARTIBVS

fidant & conquiescant circa hanc rem consilijs & consolationibus. Per eiusmodi autē subiectionem & humilem obtemperatiam, plus inueniēt tranquillitatis & quietis, atq; per centenas confessiones. Religio insuper illis sit suam potius sequi velle sententiam, aut consilium quam confessarij: atq; adeo pro detestanda arrogantia haberi debet suum sensum præferre sensui vicarij Christi. Porro quod ad alios attinet, trifariam potest confessio pluribus reddita esse utilis. Primum propter maiorem erubescenciam bonam dependit partem poenitentiaē. Secūdo expedit nonnunquam idem crimen pluribus confiteri ad requirendum consilium. Tertio ad habendum plurium subsidium, & ad impetrandas diuersorum sacerdotum interpellationes. Quippe quum sacerdotes sint inter Deum & hominem mediatores, iubetur peccator quisq; illis cum humilitate sua commissa detegere, vt ipsi pro peccatoribus dignentur intercedere, iuxta illud Iacobi. Confitemini alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem vt saluemini. Vnde liquet quod sacerdos quisq; peccatoris excipiens confessionem, peculiariter obligatus sit pro ipso interpellare. Proinde quousquis confitetur pluribus, tāto sibi plures parat ac

Iac. 5. c.

rat ac deuincit sui criminis deprecatores.
 Hæc de confessione breuiter dicta sint; de
 qua & alia multa tradi poterant, nisi varij
 vbiq; extarent libelli copiosissime hoc ar-
 gumentum tractantes. Hac igitur superse-
 dentes, ad tertiam properamus poenitentiæ
 partem.

Quòd Deus de commissis omnibus satisfactionem
 exigat, etiam si nulli legatur satisfactio imposita à Chri-
 sto. Cap. 23.

Tertia poenitentiæ pars satisfactio est,
 quæ non est aliud quam afflictio quæ-
 dam, seu labor quo homo crasso suo
 affectui molestiam adfert ad satisfaciendū
 iustitiæ diuinæ, quæ nullum omnino pecca-
 tum decreuit ita prorsus abolere, nisi pecca-
 tor ipse tantū subeat, ferat, aut sibi irroget
 doloris, quātū ex suis cōmissis accepit pra-
 uæ voluptatis: aut quantum per offensas p-
 ximo intulit molestiæ. Nullam enim offen-
 sam patitur diuina iustitia esse inultam.
 Præstatur autem hæc satisfactio per varia
 pietatis opera, cuiusmodi sunt ieiuniū, pre-
 catio, elemosyna, peregrinatio, aduersæ
 valetudinis, algoris, æstus, & cæterarū mo-
 lestiarum vltro à nobis ad Dei gloriam, &
 ad emendanda peccata susceptarum volun-
 taria permissio. Cæterū quando nemo mor-
 talium